

а, како свр. и нар. по-отдавна се употребувало 1) вл. и. итд. или едичено св. ли, а ли, или, а или: а или про-
раеша; а или надвеша; а ли бож послух мой; ишъ свасе
а ли себе неможеат стасати, а ~~а~~ себе ли, а ли себе не мо-
жеат стасати; а ли тв. а речеи кр. мнѣ; а ли бож не исхо-
таеи срѣдѣца; а ли два неможеат родити. 2) Да ли, ^{сво бн вил} а бн; а бн
се бунд отъ мѣла не радугина; а бн не повѣдала 3)
вл. ако: а бн бнѣ свѣд; а бн мнѣмъ стокво; а бн хомъ
не избѣгли; а бнѣ не избѣгли. Употребувало се е оуе
въ словенне съ друзи слови и гасуци ^{како съ слово} ~~въ разнѣ ора~~
^{съ} ~~съ~~ слово, ли же, а не нѣ; ли нѣ: а слово; а слово; а ли же
ли; или нѣ; а ово, а ово, ово (отъ когдо рѣскогдо а во св)
и ну. — погрѣшено срѣца се оли вл. а ли.

а, како нар. замѣнявано и съ я. по великого съединеню съ
друзи мѣ, на които карество то отъ рече. (вл. не, безъ) оста-
ткы отъ найдревно црковне. како ~~а~~ а, агивъ и ага-
не, палъне, неоченю; аловъ, яловъ, които не лови, не залемва;
абилка, яблота, не бота, не поплочема, обла; а свѣтъ насѣтъ
асѣтъ, безъ свѣтъ, а свѣтъ; свѣтъ; а свѣтъ старомакедо-
неи, (свѣтъ) не свѣтъ црковне.

а! а! да црковн, македонска, босанска и биламѣниче: у а!

аба (ср.) ^(ср.) просѣ делено платъ отъ видѣи и дрѣвѣ пивкаи и
текаи: бало, иотиръ, омакѣи (отъ омакѣ), кпачъ и
кпачина; дѣбелъ шѣякъ, дѣбелъ сукѣ. Коженека, сливѣ-
нека бозава аба; поманска самогерма аба, аба аба да
капучици, 2) поранѣ дрѣва отъ аба; динга аба, кланѣица,
кабаница, ялугурукъ; кѣсе аба, а билка.

Абавот с. а вѣтъ, тѣврѣ, ало герно дрѣво, отъ когдо пра-
вичѣ гревенне и друзи сарѣви: мургаръ, филофилеу, (дрѣво-
лои) чернуга.

аба (ср.) при обрацанне крѣмъ и дрѣво да пѣчу, а
аба и вѣне, а аба тѣице.

аба при свѣдѣвателне, свѣдѣнѣнне и свѣдѣнѣнне
а баи сѣтъ мѣтъ еа ходѣ.

абавѣ с. насаоитѣкъ, надрѣнѣкъ на ринско католически
мѣстѣи.

абие (черк.) нар. пѣтѣака си, аба вѣдѣица, и вѣдѣица, вѣдѣ-
нага; црковн, тодѣица, бѣдѣица. Крепѣица и сѣсѣ, вѣдѣ-
е аба отъ видѣи, Матѣ. III; 16.

аблачѣ (ср.) а таблачѣ (патирасѣ и аблачѣ, аблачѣ,
облачѣ и облачѣ) отъ то ва и аблачѣица и таблачѣица
сѣла и дрѣво въ бугарскѣ. 1) аблачка и таблачка дрѣво-
то и тодѣица, яблота и ябучка 2) яблѣица и яблѣ-
ица тодѣица дрѣво и тодѣица. Яблѣица и яблѣ-
ица. итд. итд.